

hidtil, men Forslagsstillerne have dog ikke ment at burde gaa fra, hvad Tinget en Gang har vedfænt sig, og hvad der ogsaa blev vedtaget ved 2den Behandling, at som Hovedregel bør de mandlige Elever være fyldte 18 Aar for at kunne regnes med, men vort Vædringsforslag gaar ud paa, at indtil $\frac{1}{4}$ af de mandlige Elever kan være mellem 16 og 18 Aar for at kunne medregnes. Til § 2 have vi stillet et lille Vædringsforslag, som gaar ud paa, at der i første Stykke, sidste Linie, tilføjes efter Ordet „Møde“: „af Skoleraadets Medlemmer“. Der har nemlig været nogen Tvivl om, hvor vidt Provsterne havde Afgang til at kunne øve deres Indflydelse paa Skoleraadets Beslutning i disse Forhold. Efter min Formening høre Provsterne lovlige ikke til Skoleraadene; de ere Medlemmer af Amtsskoleledningen, men Amtsskoleraadene bestaa af Amtsrådets Medlemmer og nogle af Skolelærerne i den vedkommende Amtsrådsstres valgte Mænd. For at have enhver Tvivl i saa Henseende om, hvem det er, som skal foretage Fordelingen af disse Understøttelser, have Forslagsstillerne ment, at der skulde tilføjes i § 2, at det skal være i et samlet Møde af „Skoleraadets Medlemmer“. Vædringsforslaget til § 3 gaar ud paa, at Skoler, der have mere end 1 Afdeling, maa medregne samtlige Elever i de forskellige Afdelinger for at kunne komme ind under de Skoler, som ere berettigede til at modtage Statsunderstøttelse. Det er jo en Selvfølge, at de 300 Kr., der blive normerede til hver enkelt Skole, kunne de kun modtage i Kraft af at være Højskole eller Landbrugsskole. Men for saa vidt der knytter sig særlig Hævebrugsskole, Haandværksskole eller andre særlige Skoler til Højskolerne, har man ment at burde indrømme dem den Ret, at samtlige Elever i alle Afdelinger maa medregnes, som om de vare hørende til en og samme Afdeling. Disse Vædringsforslag, som altsaa allesammen have til Hensigt at stille de mindre besøgte Højskoler saa gunstig som muligt, skal jeg anbefale til den højtærede Ministers og det høje Tings Belvilje. Det har ikke været Forslagsstillerne's Ønske, at denne Lov skulde træde hindrende i Vejen for de mindre Skolers fremtidige Virksomhed, thi jeg nærer den Overbevisning, at ogsaa de smaa Skoler have deres Betydning her i Landet, og det ikke alene over for de Elever, der besøge Skolerne, men Skolerne have ogsaa en videre Betydning for den Egn, hvori de ere beliggende. Dernæst skal jeg med Hensyn til selve den foreliggende Sag udtale Haabet og Ønsket om, at det maa lykkes i denne Rigsdags-samling at føre denne Lov igennem, saaledes

at Højskolerne faa den Understøttelse, der er tiltænkt dem ved det foreliggende Lovforslag. Hvad Mening man end har om Højskolerne, maa man dog indrømme fra alle Sider, at Højskolerne nu en Gang ere et vigtigt Led i vort hele Folkestolevæsen, og da Lovgivningsmagten stiller sig saa velvillig over for andre Stoler, der ere oprettede ad Frivillighedens Vej, f. Eks. tekniske Stoler og Realskoler — der er jo endogsaa en teknisk Skole her i Landet, der modtager ikke mindre end 40,000 Kr. aarlig af Staten — skulde jeg mene, at det var en besæden Understøttelse, der her kræves til Højskolerne, der nu have bestaaet i saa mange Aar, og som i den sidste Menneskealder have haft en betydningsfuld Indflydelse paa vort Folks Udvikling og da ikke mindst paa den Udvikling, der er foregaaet i den danske Almue. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale de af mig med flere stillede Vædringsforslag, ligesom jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig Modtagelse saa vel hos den ærede Minister som her i Tinget og i det andet Ting.

Selher: Det lille Vædringsforslag, som jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne vil anbefale, gaar jo ud paa, at det skulde være Amtsrådet og ikke Amtsskole- raadet, der skulde fordele disse Beløb til Understøttelse for trængende Elever. Som de Herrer ville erindre, var det ogsaa saaledes paa det oprindelige Forslag, som det blev forelagt her i Tinget af mig og min Medforslagsstiller, men dette blev jo ved 2den Behandling af Flertallet forandret paa Forslag af det ærede Medlem fra Assens (Bernthsen), der i den senere Tid ikke saa sjælden har haft den Ære at være Flertallets Profos lige over for gode Forslag, der ere komne frem fra den Side, jeg tilhører. Man kan sige om det ærede Medlem med Digteren: „Nu gaar hans Heltergyte rundt“ og sige til: „han slog, saa selv det gør ham ondt“; thi paa hans Vædringsforslagsliste er hans bekendte gode Hjerterløbet af med ham, saa at han efter Gode gør et betydeligt, om end ganske vist mindre heldigt, Forsøg paa at faa det Slag, han selv har slaaet, saa vidt muligt gjort virkningsløst. Det er som bekendt vedkommendes gode Hjerter, der løber af med ham i denne Sag, og da det har faaet saa megen Indflydelse, vil jeg spørge det ærede Medlem, om han ikke kunde gaa med til at anbefale det af mig og mine Meningsfæller stillede Forslag, for Herren kan jo sige, at han dømte fejl første Gang.“ Min Medforslagsstiller og jeg have anset det for at være vor lige fremme Pligt at gøre Forsøg paa, om vi